

“मीठे बच्चे- रावणको कायदा हो आसुरी मत, झुटो बोल्नु। बाबाको कायदा हो श्रीमत, साँचो बोल्नु।”

प्रश्न:- कुन कुराको विचार गरेर बच्चाहरूले आश्चर्य मान्नुपर्छ?

उत्तर:- १) यो कस्तो बेहदको आश्चर्यजनक नाटक छ- जुन अनुहार, जुन अभिनय हर सेकेण्ड पास भयो, त्यो फेरि हुबहु दोहोरिन्छ। कति आश्चर्य छ, जसमा एकको अनुहार अर्कोसँग मिल्दैन। २) कसरी बेहदका बाबाले आएर सारा विश्वको सद्गति गर्नुहुन्छ, पढाउनु हुन्छ, यो पनि आश्चर्य छ।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा शिव बसेर आफ्ना रुहानी बच्चा शालिग्रामहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ, के सम्झाउँदै हुनुहुन्छ? सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ र यो सम्झाउनेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ, अरु त जति पनि आत्माहरू अथवा शालिग्राम छन्, सबैका शरीरको नाम छन्। बाँकी एकै परम आत्मा हुनुहुन्छ, जसको शरीर छैन। उहाँ परम आत्माको नाम हो शिव। उहाँलाई नै पतित-पावन परमात्मा भनिन्छ। उहाँले नै तिमी बच्चाहरूलाई यस सारा विश्वको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्झाइरहनु भएको छ। पार्ट खेलनको लागि त सबै यहाँ आउँछन्। विष्णुका दुई रूप छन्, यो पनि सम्झाउनु भएको छ। शंकरको त कुनै पार्ट नै छैन। यो सबै बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। बाबा कहिले आउनु हुन्छ? जबकि नयाँ सृष्टिको स्थापना हुन्छ र पुरानोको विनाश हुनु पर्ने हुन्छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- नयाँ दुनियाँमा एक आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना हुन्छ। त्यो सिवाय परमपिता परमात्मा, अरूले कसैले गर्न सक्दैन। उहाँ नै परम आत्मा हुनुहुन्छ, जसलाई परमात्मा भनिन्छ। उहाँको नाम हो शिव। उहाँको शरीरको नाम हुँदैन। अरु जति पनि छन्, सबैको शरीरको नाम रहन्छ। यो पनि सम्झन्छौ- मुख्य-मुख्य जो छन् ती त सबै आईसकेका छन्। ड्रामाको चक्र फिर्दै-फिर्दै अहिले अन्त्यमा आइपुगेको छ। अन्त्यमा बाबा नै चाहिन्छ। उहाँको जयन्ती पनि मनाउँछन्। शिवजयन्ती पनि यस समय मनाउँछन् जबकि दुनियाँ बदलिनु पर्ने हुन्छ। घोर अन्धकारबाट सम्पूर्ण उज्यालो हुन्छ अर्थात् दुःखधामबाट सुखधाम हुनु पर्ने हुन्छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- परमपिता परमात्मा शिव एकै पटक पुरुषोत्तम संगमयुगमा आउनु हुन्छ, पुरानो दुनियाँको विनाश, नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्ने। पहिला नयाँ दुनियाँको स्थापना, पछि पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। बच्चाहरूले सम्झन्छन्- पढेर हामीलाई होसियार हुनु छ, अनि दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ। आसुरी गुण परिवर्तन गर्नु छ। दैवी गुण र आसुरी गुणहरूको वर्णन चार्टमा देखाउनु पर्ने हुन्छ। आफूलाई देख्नु छ- मैले कसैलाई दुःख त दिएको छैन? झुटो त बोलेको छैन? श्रीमतको विरुद्ध त चलेको छैन? झुटो बोल्नु, कसैलाई दुःख दिनु, हैरान गर्नु- यो हो रावणको कायदा र त्यो हो रामको कायदा। श्रीमत र आसुरी मतको गायन पनि छ। आधा कल्प चल्छ आसुरी मत जसबाट मनुष्य असुर, दुःखी, रोगी बन्छन्। पाँच विकार प्रवेश हुन्छन्। बाबा आएर श्रीमत दिनुहुन्छ। बच्चाहरूले जानेका छन्- श्रीमतबाट हामीलाई दैवी गुण मिल्छ। आसुरी गुणहरूलाई बदल्नु छ। यदि आसुरी गुण रहन्छन् भने पद कम हुन्छ। जन्म-जन्मान्तरको पापहरूको बोझ जुन शिरमा छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार हल्का हुन्छ। अहिले यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो, यो पनि बुझ्नेका छौ। बाबाद्वारा अहिले दैवी गुण धारण गरेर नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छन्। त्यसैले सिद्ध हुन्छ पुरानो दुनियाँ अवश्य खलास हुनु नै छ। नयाँ दुनियाँको स्थापना ब्रह्माकुमार, कुमारीहरूद्वारा हुनु छ। यो पनि पक्का निश्चय छ, त्यसैले सेवामा लागेका छन्। कोही न कोहीको कल्याण गर्ने मेहनत गरिरहन्छन्।

तिमीलाई थाहा छ- हाम्रा भाइ-बहिनीहरूले कति सेवा गर्छन्। सबैलाई बाबाको परिचय दिँदै रहन्छन्। बाबा आउनु भएको छ, अवश्य पहिला-पहिला थोरैलाई परिचय मिल्छ। फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। एक ब्रह्माद्वारा कति ब्रह्माकुमार बन्छन्। ब्रह्मण कुल त अवश्य चाहिन्छ नि। तिमीलाई थाहा छ- हामी सबै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हौं शिवबाबाका सन्तान, सबै भाइ-भाइ हौं। वास्तवमा भाइ-भाइ हौं, फेरि प्रजापिता ब्रह्माका बनेपछि भाइ-बहिनी बन्छौं। फेरि देवता कुलमा गएपछि सम्बन्ध वृद्धि हुँदै जान्छ। यस समय ब्रह्माका बच्चा र बच्चीहरू हुन्, त्यसैले एकै कुल भयो, यसलाई राजवंश भनिदैन। राजाई न कौरवको हो, न पाण्डवहरूको। डिन्यास्टी तब हुन्छ, जब राजा-रानी नम्बरवार गद्दीमा बस्छन्। अहिले त छ नै प्रजाको प्रजामाथि राज्य। सुरुदेखि लिएर पवित्र राज्य र अपवित्र राज्य चल्दै आएको छ। पवित्र राज्य देवताहरूको नै चलेको हो। बच्चाहरूले जानेका छौ- ५ हजार वर्ष

पहिला स्वर्ग थियो, त्यति बेला पवित्र राजवंश थियो। उनीहरूको चित्र पनि छ, मन्दिर कति भव्य बनेका छन्। अरु कसैका मन्दिर छैनन्। यी देवताहरूका नै धेरै मन्दिर छन्।

बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- अरु सबैको शरीरको नाम बदलिन्छ। उहाँको नै नाम शिव चल्दै आएको छ। शिव भगवानुवाच- कोही पनि देहधारीलाई भगवान भनिदैन। बाबा विना अरु कसैले बाबाको परिचय दिन सक्दैन किनकि उनीहरूले त जान्दैनै जानेका छैनन्। यहाँ पनि धेरै छन् जसको बुद्धिमा आउँदैन- बाबालाई कसरी याद गरूँ। अलमलिन्छन्। यति सानो बिन्दी उहाँलाई कसरी याद गरूँ! शरीर त ठूलो छ, त्यसलाई नै याद गरिरहन्छन्। यो पनि गायन छ- भृकुटीको बीच चम्कन्छ सितारा अर्थात् आत्मा तारा जस्तै छ। आत्मालाई शालिग्राम भनिन्छ। शिवलिङ्गको पनि ठूलो रूपमा पूजा हुन्छ। जसरी आत्मालाई देख्न सकिँदैन, शिवबाबालाई पनि कसैले देख्न सक्दैन। भक्तिमार्गमा बिन्दुको पूजा कसरी गरुन् किनकि सबै भन्दा पहिला शिवबाबाको अव्यभिचारी पूजा सुरु हुन्छ नि। पूजाको लागि अवश्य ठूलो चीज चाहिन्छ। शालिग्राम पनि ठूलो अण्डा जस्तै बनाउँछन्। एकातर्फ अंगुष्ठ जस्तो पनि भन्छन् र फेरि सितारा पनि भन्छन्। अहिले तिमीलाई त एक कुरामा अडिग रहनु छ। आधाकल्प ठूलो चीजको पूजा गरेका हो। अब फेरि बिन्दु सम्झन- यसमा मेहनत पनि छ, देख्न सकिँदैन। यो बुद्धिले जानिन्छ। शरीरमा आत्मा प्रवेश गर्छ, जुन फेरि निस्कन्छ, कसैले देख्न त सक्दैन। ठूलो चीज भए त देखिने पनि थियो। बाबा पनि यस्तै बिन्दी हुनुहुन्छ, तर उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, अरु कसैलाई ज्ञानको सागर भनिँदैन। शास्त्र त हुन् भक्ति मार्गका। यी सबै वेद-शास्त्र आदि कसले बनाए? भन्छन्- व्यासले बनाए। क्राइस्टको आत्माले कुनै शास्त्र बनाएनन्। यी त पछि मनुष्य बसेर बनाउँछन्। ज्ञान त त्यसमा छँदै छैन। ज्ञानसागर हुनुहुन्छ नै एक बाबा। शास्त्रहरूमा ज्ञानको, सद्गतिको कुरा छँदै छैन। हरेक धर्मावलम्बी आ-आफ्ना धर्म-स्थापकलाई याद गर्छन्। देहधारीलाई याद गर्छन्। क्राइस्टका पनि चित्र छन् नि। सबैका चित्र छन्। शिवबाबा त हुनुहुन्छ नै परम आत्मा। अहिले तिमीले सम्झन्छौ- आत्माहरू सबै हुन् भाइहरू। भाइहरूमा ज्ञान हुन सक्दैन, जसले कसैलाई ज्ञान दिएर अरुको सद्गति गरुन्। सद्गति गर्नेवाला हुनुहुन्छ नै एक बाबा। यस समय भाइहरू पनि छन्, अनि बाबा पनि हुनुहुन्छ। बाबा आएर सारा विश्वका आत्माहरूलाई सद्गति दिनुहुन्छ। विश्वका सद्गति दाता हुनुहुन्छ नै एक। श्री श्री १०८ जगतगुरु भन अथवा विश्वका गुरु भन, कुरा एकै हो। अहिले त हो आसुरी राज्य। संगममा नै बाबा आएर यी सबै कुरा सम्झाउनु हुन्छ।

तिमीलाई थाहा छ- वास्तवमा अब नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ, अनि पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। यो पनि सम्झाइएको छ- पतित-पावन एकै निराकार बाबा हुनुहुन्छ। कुनै देहधारी पतित-पावन हुन सक्दैन। पतित-पावन परमात्मा नै हुनुहुन्छ। यदि पतित-पावन सीताराम भन्छन् भने पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ- भक्तिको फल दिन भगवान आउनु हुन्छ। त्यसैले सबै सीताहरू ठहरिए सजनी र साजन एक राम, जो सबैलाई सद्गति दिनेवाला हुनुहुन्छ। यी सबै कुरा बाबाले नै बसेर सम्झाउनु हुन्छ। ड्रामा अनुसार तिमी नै फेरि ५ हजार वर्षपछि यी कुरा सुन्छौ। अहिले तिमीहरू सबैले पढिरहेका छौ। स्कूलमा कति धेरैले पढ्छन्। यो सबै ड्रामा बनेको छ। जतिबेला जसले पढ्छन्, जुन अभिनय हुन्छ, त्यो अभिनय फेरि कल्पपछि हुबहु दोहोरिन्छ, हुबहु ५ हजार वर्षपछि फेरि पढ्छन्। यो अनादि ड्रामा बनेको छ। जे पनि देख्छौ, हर सेकेण्ड नयाँ चीज देखाइदिन्छ। चक्र घुम्दै रहन्छ। नयाँ-नयाँ कुरा तिमी देख्दै जान्छौ। अहिले तिमीलाई थाहा छ- यो ५ हजार वर्षको ड्रामा हो, जुन चलिरहन्छ। यसको विस्तार त धेरै छ। मुख्य-मुख्य कुरा सम्झाइन्छ। जस्तै, भन्ने गर्छन्- परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, बाबा सम्झाउनु हुन्छ- म सर्वव्यापी छैन। बाबा आएर आफ्नो र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको परिचय दिनुहुन्छ। तिमी अहिले जानेका छौ- बाबा कल्प-कल्प आउनु हुन्छ हामीलाई वर्सा दिन। ब्रह्माद्वारा स्थापना, यो पनि गायन छ। यसमा अर्थ धेरै राम्रो छ। विराट रूपको पनि अवश्य अर्थ हुनुपर्छ नि। तर बाबा सिवाय कहिल्यै कसैले बुझाउन सक्दैन। चित्र त धेरै छन्, तर एउटाको पनि अर्थ कसैको पासमा छैन। सर्वोच्च शिवबाबा हुनुहुन्छ, उहाँका पनि चित्र (मन्दिर) छन्, तर जानेका छैनन्। ठीक छ, फेरि सूक्ष्मवतन छ, त्यसलाई छोडिदेऊ, त्यसको आवश्यकता नै छैन। इतिहास-भूगोल यहाँको बुझ्नु पर्ने हुन्छ, त्यो त हो साक्षात्कारको कुरा। जसरी यहाँ यिनमा बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ, त्यस्तै सूक्ष्मवतनमा कर्मातीत शरीरमा बसेर यिनीसँग मिल्छन् अथवा बोल्छन्। बाँकी त्यहाँ त विश्वको इतिहास-भूगोल हुँदैन। इतिहास-भूगोल यहाँको हो। बच्चाहरूको बुद्धिमा बसेको छ- सत्ययुगमा देवी-देवता थिए, जुन ५ हजार वर्ष भयो। यस आदि सनातन देवता धर्मको स्थापना कसरी भयो- यो पनि कसैले जानेका छैनन्। अरु धर्महरूको स्थापनाको बारेमा त सबैले जानेका छन्। किताब आदि पनि छन्।

लाखौं वर्षको कुरा त हुनै सक्दैन। यो त बिल्कुल गलत हो, तर मानिसहरूको बुद्धिले केही काम गर्दैन। हर कुरा बाबा सम्झाउनु हुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू! राम्रोसँग धारण गर। मुख्य कुरा हो बाबाको याद। यो यादको नै दौड हो। रेस हुन्छ नि। कोही एकला-एकलै दौडिन्छन्। कोही जोडीलाई एक साथ बाँधेर फेरि दौडिन्छन्। यहाँ जो जोडी छन् ती सँगसँगै दौड लगाउने पुरुषार्थ गर्छन्। सोच्छन्, सत्ययुगमा पनि यस्तै सँगसँगै जोडी बन्न सक्ौं। हुन त नाम-रूप बदलिन्छ, त्यही शरीर कहाँ मिल्छ र! शरीर त बदलिइरहन्छ। सम्झन्छन्- आत्माले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ। अनुहार त अर्को हुन्छ। तर बच्चाहरूले आश्चर्य मान्नुपर्छ, जुन अनुहार, जुन अभिनय हर सेकेण्ड जे बित्यो, त्यो फेरि हुबहु ५००० वर्षपछि दोहोरिन्छ। यो कति अद्भुत नाटक हो, अरु कसैले सम्झाउन सक्दैन। तिमीले जानेका छौ- हामी सबै पुरुषार्थ गर्छौं। नम्बरवार त बन्छौं नै। सबै त कृष्ण बन्दैनन्। अनुहार सबैका फरक हुन्छन्। कति अद्भुत नाटक छ। एउटाको अनुहार अर्कोसँग मिल्दैन। उही हुबहु खेल दोहोरिन्छ। यो सबै विचार गरेर आश्चर्य मान्नु पर्ने हुन्छ। कसरी बेहदका बाबा आएर पढाउनु हुन्छ। जन्म-जन्मान्तर त भक्तिमार्गका शास्त्र आदि पढ्दै आयौं, साधुहरूका कथा आदि पनि सुन्यौं। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- भक्तिको समय पूरा भयो। अब भक्तहरूलाई भगवानद्वारा फल मिल्छ। भगवान कहिले कुन रूपमा आउनु हुन्छ भन्ने जानेका छैनन्। कहिले भन्छन्- शास्त्र पढेर भगवान मिल्लान् त? कहिले भन्छन्- यहाँ आउनु हुन्छ। शास्त्रहरूबाटै यदि काम हुने भए त फेरि बाबालाई किन आउनुपर्थ्यो? शास्त्र पढेपछि नै भगवान मिल्ने हो भने त भगवान आएर के गर्नुहुन्छ? आधाकल्प तिमीले यी शास्त्र पढ्दै-पढ्दै तमोप्रधान बन्दै आयौ। त्यसैले बच्चाहरूलाई सृष्टिको चक्र पनि सम्झाइरहनु हुन्छ, दैवी चलन पनि हुनुपर्छ। एक त कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। यस्तो होइन, कसैलाई विष चाहियो, त्यो दिदैनौं भने यो कुनै दुःख दिनु हो। यस्तो त बाबाले भन्नुभएको होइन। कुनै यस्ता पनि बुद्धि निस्कन्छन्, जसले भन्छन्, बाबाले भन्नुभएको छ नि- कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। अब यो विष माग्छन् भने उनलाई दिनुपर्छ, नत्र यो पनि कसैलाई दुःख भयो नि। यस्तो सम्झनेवाला मूढमति पनि छन्। बाबा त भन्नुहुन्छ- पवित्र अवश्य बन्नुपर्छ। आसुरी चलन र दैवी चलनको पनि समझ हुनुपर्छ। मानिसहरूले त यो पनि बुझ्दैनन्, उनले त भनिदिन्छन्- आत्मा निर्लेप छ। जे सुकै गर, जे सुकै खाऊ-पिऊ, विकारमा जाऊ, कुनै हर्जा छैन। यस्तो पनि सिकाउँछन्। कतिलाई समातेर लिएर आउँछन्। बाहिर पनि शाकाहारी (भेजिटेरियन) धेरै रहन्छन्। अवश्य राम्रो हो, त्यसैले त भेजिटेरियन बन्छन्। सबै जातिहरूमा वैष्णव हुन्छन्। छी-छी चीज खाँदैनन्। थोरै हुन्छन्। तिमी पनि थोरै छौ। यस समय तिमी कति थोरै छौ। विस्तारै-विस्तारै वृद्धि हुँदै जान्छ। बच्चाहरूलाई यही शिक्षा मिल्छ- दैवी गुण धारण गर। यस्तो छी-छी वस्तु, कसैको हातद्वारा बनाइएको, खानु हुँदैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) आफ्नो चार्टमा हेर्नु छ- (१) म श्रीमतको विरुद्धमा त चलेको छैन? (२) झुटो त बोलेको छैन? (३) कसैलाई दुःख त दिएको छैन? दैवी गुण धारण गरेको छु?

२) पढाइको साथसाथै दैवी चलन पनि धारण गर्नु छ। पवित्र अवश्य बन्नु छ। कुनै पनि छी-छी वस्तु खानु छैन। पूरा वैष्णव बन्नु छ। दौड लगाउनु छ।

वरदान:- सेवाद्वारा खुशी, शक्ति र सबैको आशीर्वाद प्राप्त गर्ने पुण्य आत्मा भव
सेवाको प्रत्यक्षफल- खुशी र शक्ति मिल्छ। सेवा गरेर आत्माहरूलाई बाबाको वर्साको अधिकारी बनाइदिनु- यो पुण्यको काम हो। जसले पुण्य गर्छ उसलाई आशीर्वाद अवश्य मिल्छ। सबै आत्माहरूको दिलमा जुन खुशीको संकल्प पैदा हुन्छ, त्यो शुभ संकल्प आशीर्वाद बन्न पुग्छ र भविष्य पनि जम्मा हुन्छ। त्यसैले सधैं आफूलाई सेवाधारी सम्झेर सेवाको अविनाशी फल खुशी र शक्ति प्राप्त गर।

स्लोगन:- मनसा-वाचाको शक्तिले विघ्नको पर्दा हटायौ भने त्यसभित्र कल्याणको दृश्य देखिन्छ।